

*Piotr P. Malecki\**

## **GLÓWNE ELEMENTY METODYCZNE PROCESU PRZYGOTOWYWANIA DANYCH SPRAWOZDAWCZYCH Z ZAKRESU PODATKÓW ZWIĄZANYCH ZE ŚRODOWISKIEM W ŚWIETLE NOWYCH REGULACJI PRAWNYCH UNII EUROPEJSKIEJ**

**Streszczenie.** Artykuł poświęcony jest problemom metodycznym dotyczącym procesu przygotowywania danych sprawozdawczych z zakresu podatków związanych ze środowiskiem, obowiązujących w Polsce. Konieczność tworzenia tej sprawozdawczości wynika z nowych regulacji prawnych Unii Europejskiej, które nakładają na kraje członkowskie obowiązek przekazywania odpowiednio przygotowanych danych do Eurostatu. W artykule podjęto próbę rozstrzygnięcia pewnych dylematów metodycznych z tym związanych. W pierwszym rzędzie chodziło o ustalenie listy podatków związanych ze środowiskiem obowiązujących w Polsce, zgodnie z przyjętą definicją Eurostatu. Pozostałe problemy metodyczne, podjęte w artykule, dotyczyły przyporządkowania poszczególnych zidentyfikowanych podatków związanych ze środowiskiem do jednej z czterech grup rodzajowych (energia, transport, zanieczyszczenia środowiska i zasoby naturalne), a następnie – odniesienia ich do wydzielonych grup działalności gospodarczych w Unii Europejskiej (zgodnie z klasyfikacją NACE Rev. 2). Takie przyporządkowanie wymagane jest przez nowe regulacje unijne. W artykule dokonano też analizy obowiązującej, w świetle najnowszej interpretacji Eurostatu, definicji podatków (i opłat) ekologicznych określanych jednolicie jako „podatki związane ze środowiskiem”. Ponadto zaprezentowano prawne uwarunkowania wiążące się z całym procesem tworzenia sprawozdawczości statystycznej z zakresu tych podatków.

**Słowa kluczowe:** sprawozdawczość statystyczna, podatki związane ze środowiskiem, regulacje prawne, Unia Europejska.

### **1. WPROWADZENIE**

Urzędy statystyczne państw członkowskich Unii Europejskiej, w tym także GUS, gromadzą szereg danych statystycznych nie tylko na potrzeby krajowe, lecz także unijne. Dane te dotyczą najróżniejszych obszarów i dziedzin gospodarek narodowych tych krajów. Uzyskane w ten sposób informacje wykorzystywane są do opracowywania propozycji politycznych oraz monitorowania realizacji polity-

---

\* Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Wydział Finansów, Katedra Polityki Przemysłowej i Ekologicznej.

ki i jej skutków. Obszar prowadzenia sprawozdawczości statystycznej przez GUS na potrzeby Unii Europejskiej (Eurostatu) obejmuje również podatki i opłaty ekologiczne, określane – zgodnie z najnowszą interpretacją – mianem „podatków związanych ze środowiskiem”.

Sprawozdawczość statystyczna z zakresu podatków tego rodzaju, prowadzona dotychczas w Polsce, miała dość ograniczony zakres. Dotyczyła w głównej mierze opłat za korzystanie ze środowiska i innych opłat ekologicznych. Tymczasem najnowsze regulacje prawne Unii Europejskiej poszerzają znacznie zakres wymagań, a nowa przyszła sprawozdawczość statystyczna w dziedzinie podatków związanych ze środowiskiem tworzy wiele dylematów metodycznych. W pierwszym rzędzie są to kwestie interpretacyjne: które obciążenia w postaci podatków, opłat itp. należy uznać za „ekologiczne” – i tym samym uwzględnić w rachunkach? Ale rozwiązanie wymaga też problem przyporządkowania zidentyfikowanych podatków związanych ze środowiskiem do jednej z czterech ustalonych kategorii (energia, transport, zanieczyszczenia środowiska, zasoby naturalne), jak też – do określonych grup działalności gospodarczej (zgodnie z klasyfikacją obowiązującą w UE). Celem niniejszego artykułu jest naświetlenie tych problemów i próba wyjaśnienia wątpliwości.

## 2. UWARUNKOWANIA PRAWNE TWORZENIA SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ Z ZAKRESU PODATKÓW ZWIĄZANYCH ZE ŚRODOWISKIEM

Pojęcie „podatków związanych ze środowiskiem”, używane w niniejszym artykule, zostało narzucone przez Eurostat. Stanowi ono jednak efekt wieloletnich badań nad istotą i zakresem podatków, nazywanych dotychczas najczęściej podatkami ekologicznymi. Podatki tego rodzaju były bowiem w najróżniejszy sposób interpretowane, definiowane, klasyfikowane itd. W szczególności istotna była przy tym kwestia rozróżnienia pomiędzy podatkami a opłatami ekologicznymi, bądź nazywanymi w inny sposób obciążeniami finansowymi tego rodzaju (należności, narzuty itp.). Dodatkowo, na poziomie Unii Europejskiej problem ten komplikował się ze względu na znaczne zróżnicowanie co do tworzenia, określania i definiowania podatków związanych ze środowiskiem w poszczególnych państwach członkowskich. W konsekwencji, w najnowszej regulacji prawnej UE – Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska (Dz.U. L 192 z 22.07.2011) – dotyczącej m.in. obowiązków sprawozdawczych z zakresu podatków ekologicznych używa się wyłącznie pojęcia: podatki związane (powiązane, odnoszące się) ze środowiskiem (ang. *environmentally related taxes*, franc. *taxes liées à l'environnement*), za które uważa się także inne podobne obciążenia finansowe tego rodzaju (w tym opłaty ekologiczne). Warto dodać, że już wcześniej termin ten występował w ra-

portach różnych instytucji międzynarodowych (np. *Taxation, Innovation and the Environment* 2010).

Eurostat w wydanym w 2013 r. uaktualnionym przewodniku metodycznym podaje wprawdzie definicję podatku nazwanego ekologicznym bądź środowiskowym (ang. *environmental tax*) i określa go jako „taki podatek, dla którego bazą opodatkowania jest jednostka fizyczna (lub substytut jednostki fizycznej) czegoś, co ma udowodniony, specyficzny, negatywny wpływ na środowisko, przy czym podatek ten jest uznawany za podatek w ESA<sup>1</sup> 95” (*Environmental Taxes* 2013: 9). Sformułowanie to jest prawie dokładnie powtórzone w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska w odniesieniu do kategorii podatku związanego ze środowiskiem (art. 3), co oznacza podatek lub opłatę, w których podstawą opodatkowania jest jednostka fizyczna (lub odpowiednik jednostki fizycznej) czegoś, co ma udowodniony określony negatywny wpływ na środowisko, i które są uznawane za podatki w systemie ESA 95. Warto zwrócić uwagę, iż w podanej definicji pojawia się termin „opłata”.

W wyniku obowiązywania wspomnianego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady, kraje członkowskie Unii Europejskiej, w tym także Polska, zobowiązane są do wykonywania rachunków ekonomicznych środowiska. Rozporządzenie to wprowadziło obowiązek sprawozdawczy w zakresie sporządzania tych rachunków – w tym rachunków podatków związanych ze środowiskiem – i przekazywania danych sprawozdawczych do Komisji Europejskiej (Eurostatu). Polska uzyskała jednak derogację tego obowiązku, w wyniku czego pierwszy rok obligatoryjnego przekazania danych z zakresu podatków związanych ze środowiskiem w świetle wymienionego rozporządzenia został przesunięty z roku 2013 na rok 2015.

Rachunki ekonomiczne środowiska EEA (ang. *Environmental Economic Accounts*) mają być sporządzane w podziale na trzy tzw. moduły. Jednym z nich jest „Moduł podatków związanych ze środowiskiem według rodzajów działalności gospodarczej”. Dane statystyczne dotyczące podatków związanych ze środowiskiem, które mają być przekazywane do Eurostatu przez państwa członkowskie, bazują na specjalnie stworzonym do tego celu kwestionariuszu sprawozdawczym. W kwestionariuszu dane o wysokościach środków pochodzących z tych podatków przyporządkowywane są do grup działalności gospodarczych zgodnie z NACE Rev. 2 w tzw. układzie A\*64.

NACE (franc. *Nomenclature statistique des Activités économiques dans la Communauté Européenne*) to stworzona dla potrzeb statystycznych klasyfikacja działalności gospodarczych w Unii Europejskiej. Jest ona zbudowana z szeregu liter i cyfr odpowiadających pięciu poziomom klasyfikacji. NACE Rev. 2 oznacza uaktualnioną (drugą z kolei) wersję tej klasyfikacji, obowiązującą od począt-

<sup>1</sup> System Rachunków Narodowych zalecany przez UE (ang. *European System of Accounts*).

ku 2008 r. W Polsce jej odpowiednikiem jest Polska Klasyfikacja Działalności – PKD 2007. Natomiast układ A\*64 to robocza kategoria przyjęta przez Eurostat, wyodrębniona w ramach NACE Rev. 2. Została ona wykorzystana do sporządzania kwestionariusza statystycznego w zakresie podatków związanych ze środowiskiem. A\*64 grupuje 99 działów klasyfikacji NACE Rev. 2 w 64 grupach, w efekcie czego niektóre działy są zagregowane. W tab. 1 pokazano klasyfikację NACE Rev. 2 po zagregowaniu niektórych pozycji (rodzajów działalności gospodarczej) zgodnie z układem A\*64.

Należy dodać, że podatki powiązane ze środowiskiem przyporządkowywane są do jednej z czterech następujących grup rodzajowych: energia, transport, zanieczyszczenia środowiska i zasoby naturalne. Zaliczenie danego podatku do odpowiedniej grupy rodzajowej podyktowane jest zasadniczo jego podstawą (bazą) opodatkowania. Jednak w niektórych wypadkach nie jest to jednoznaczne. Na przykład akcyza na samochody może być zaliczona do grupy „transport”, ale również do grupy „zanieczyszczenia środowiska”, gdyż eksploatacja samochodów powoduje zanieczyszczenie w postaci emisji do powietrza, jak i hałasu. W przypadku takiej niejednorodnej kategorii podatku należy zastosować zasadę „większościową”. Sformułowanie to nie jest jednak precyzyjne i wymaga weryfikacji, a ostateczną decyzję podejmuje urząd statystyczny danego kraju. Obowiązują też w tym względzie pewne reguły ogólne. W szczególności podatki nakładane na paliwa przeznaczone do celów transportowych zaliczane są zawsze do grupy „energia”.

### 3. DYLEMATY METODYCZNE I PRÓBA ICH ROZSTRZYGNIECIA

Realizacja narzuconego krajom członkowskim Unii Europejskiej obowiązku wynikającego z Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska implikuje szereg problemów metodycznych. Do najistotniejszych z nich należy zaliczyć:

- ustalenie listy podatków związanych ze środowiskiem (zgodnie z przyjętą definicją Eurostatu) obowiązujących w danym państwie członkowskim Unii Europejskiej,
- przyporządkowanie poszczególnych podatków związanych ze środowiskiem do jednej z czterech wyszczególnionych grup rodzajowych (energia, transport, zanieczyszczenia środowiska i zasoby naturalne),
- przyporządkowanie poszczególnych podatków związanych ze środowiskiem do wydzielonych grup według NACE Rev. 2 w układzie A\*64.

Tabela 1

Klasyfikacja działalności gospodarczych w Unii Europejskiej (NACE Rev. 2) po zagregowaniu według układu A\*64

Poziom klasyfikacji	Rodzaj działalności	Numer w klasyfikacji zgodnie z agregacją A*64
1	2	3
A	ROLNICTWO, LEŚNICTWO I RYBACTWO	
A01	Uprawy rolne, chów i hodowla zwierząt, łowiectwo, włączając działalność usługową	01
A02	Leśnictwo i pozyskiwanie drewna	02
A03	Rybactwo	03
B	GÓRNICTWO I WYDOBYWANIE	05–09
C	PRZETWÓRSTWO PRZEMYSŁOWE	
C10–12	Produkcja artykułów spożywczych, produkcja napojów, produkcja wyrobów tytoniowych	10–12
C13–15	Produkcja wyrobów tekstylnych, produkcja odzieży, produkcja skór i wyrobów ze skór wyprawionych	13–15
C16	Produkcja wyrobów z drewna i korka, z wyłączeniem mebli; produkcja wyrobów ze słomy i materiałów używanych do wyplatania	16
C17	Produkcja papieru i wyrobów z papieru	17
C18	Poligrafia i reprodukcja zapisanych nośników informacji	18
C19	Wytwarzanie i przetwarzanie koksu i produktów rafinacji ropy naftowej	19
C20	Produkcja chemikaliów i wyrobów chemicznych	20
C21	Produkcja podstawowych substancji farmaceutycznych oraz leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych	21
C22	Produkcja wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych	22
C23	Produkcja wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych	23
C24	Produkcja metali	24
C25	Produkcja metalowych wyrobów gotowych, z wyłączeniem maszyn i urządzeń	25
C26	Produkcja komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych	26
C27	Produkcja urządzeń elektrycznych	27
C28	Produkcja maszyn i urządzeń, gdzie indziej niesklasyfikowana	28

Tab. 1 (cd.)

1	2	3
C29	Produkcja pojazdów samochodowych, przyczep i naczep	29
C30	Produkcja pozostałego sprzętu transportowego	30
C31–32	Produkcja mebli, produkcja wyrobów i pozostała	31–32
C33	Naprawa i instalowanie maszyn i urządzeń	33
D	WYTWARZANIE I ZAOPATRYWANIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ, GAZ, PARĘ WODNĄ I POWIETRZE DO UKŁADÓW KLIMATYZACYJNYCH	
D35	Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i powietrze do układów klimatyzacyjnych	35
E	DOSTAWA WODY; GOSPODAROWANIE ŚCIEKAMI I ODPADAMI ORAZ DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z REKULTYWACJĄ	
E36	Pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody	36
E37–39	Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków, działalność związana ze zbieraniem, przetwarzaniem i unieszkodliwianiem odpadów; odzysk surowców, działalność związana z rekultywacją i pozostałe usługi związane z gospodarką odpadami	37–39
F	BUDOWNICTWO	
F41–43	Roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków, roboty związane z budową obiektów inżynierii lądowej i wodnej, roboty budowlane specjalistyczne	41–43
G	HANDEL HURTOWY I DETALICZNY; NAPRAWA POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH I MOTOCYKLI	
G45	Handel hurtowy i detaliczny pojazdami samochodowymi i motocyklami; naprawa pojazdów samochodowych i motocykli	45
G46	Handel hurtowy, z wyłączeniem handlu pojazdami samochodowymi i motocyklami	46
G47	Handel detaliczny, z wyłączeniem handlu pojazdami samochodowymi i motocyklami	47
H	TRANSPORT I GOSPODARKA MAGAZYNOWA	
H49	Transport lądowy oraz transport rurociągowy	49
H50	Transport wodny	50
H51	Transport lotniczy	51
H52	Magazynowanie i działalność usługowa wspomagająca transport	52
H53	Działalność pocztowa i kurierska	53

1	2	3
I	DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z ZAKWATEROWANIEM I USŁUGAMI GASTRONOMICZNYMI	
I55–56	Zakwaterowanie, działalność usługowa związana z wyżywieniem	55–56
J	INFORMACJA I KOMUNIKACJA	
J58	Działalność wydawnicza	58
J59–60	Działalność związana z produkcją filmów, nagrań wideo, programów telewizyjnych, nagrań dźwiękowych i muzycznych, nadawanie programów ogólnodostępnych i abonamentowych	59–60
J61	Telekomunikacja	61
J62–63	Działalność związana z oprogramowaniem, doradztwem w zakresie informatyki i działalności powiązane, działalność usługowa w zakresie informacji	62–63
K	DZIAŁALNOŚĆ FINANSOWA I UBEZPIECZENIOWA	
K64	Finansowa działalność usługowa, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych	64
K65	Ubezpieczenia, reasekuracja oraz fundusze emerytalne, z wyłączeniem obowiązkowego ubezpieczenia społecznego	65
K66	Działalność wspomagająca usługi finansowe, ubezpieczenia i fundusze emerytalne	66
L	DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z OBSŁUGĄ RYNKU NIERUCHOMOŚCI	
L68	Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	68
M	DZIAŁALNOŚĆ PROFESJONALNA, NAUKOWA I TECHNICZNA	
M69–70	Działalność prawnicza, rachunkowo-księgową i doradztwo podatkowe, działalność firm centralnych ( <i>head offices</i> ); doradztwo związane z zarządzaniem	69–70
M71	Działalność w zakresie architektury i inżynierii; badania i analizy techniczne	71
M72	Badania naukowe i prace rozwojowe	72
M73	Reklama, badanie rynku i opinii publicznej	73
M74–75	Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna, pozostała, działalność weterynaryjna	74–75
N	DZIAŁALNOŚĆ W ZAKRESIE USŁUG ADMINISTROWANIA I DZIAŁALNOŚĆ WSPIERAJĄCA	
N77	Wynajem i dzierżawa	77
N78	Działalność związana z zatrudnieniem	78

Tab. 1 (cd.)

1	2	3
N79	Działalność organizatorów turystyki, pośredników i agentów turystycznych oraz pozostała działalność usługowa w zakresie rezerwacji i działalności z nią związane	79
N80–82	Działalność detektywistyczna i ochroniarska, działalność usługowa związana z utrzymaniem porządku w budynkach i zagospodarowaniem terenów zieleni, działalność związana z administracyjną obsługą biura i pozostała działalność wspomagająca prowadzenie działalności gospodarczej	80–82
O	ADMINISTRACJA PUBLICZNA I OBRONA NARODOWA; OBOWIĄZKOWE UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE	
O84	Administracja publiczna i obrona narodowa; obowiązkowe ubezpieczenia społeczne	84
P	EDUKACJA	
P85	Edukacja	85
Q	OPIEKA ZDROWOTNA I POMOC SPOŁECZNA	
Q86	Opieka zdrowotna	86
Q87–88	Pomoc społeczna z zakwaterowaniem, pomoc społeczna bez zakwaterowania	87–88
R	DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z KULTURĄ, ROZRYWKĄ I REKREACJĄ	
R90–92	Działalność twórcza związana z kulturą i rozrywką, działalność bibliotek, archiwów, muzeów oraz pozostała działalność związana z kulturą, działalność związana z grami losowymi i zakładami wzajemnymi	90–92
R93	Działalność sportowa, rozrywkowa i rekreacyjna	93
S	POZOSTAŁA DZIAŁALNOŚĆ USŁUGOWA	
S94	Działalność organizacji członkowskich	94
S95	Naprawa komputerów i artykułów użytku osobistego i domowego	95
S96	Działalność usługowa indywidualna, pozostała	96
T	GOSPODARSTWA DOMOWE ZATRUDNIAJĄCE PRACOWNIKÓW; GOSPODARSTWA DOMOWE PRODUKUJĄCE WYROBY I ŚWIADCZĄCE USŁUGI NAWŁASNE POTRZEBY	
T97–98	Gospodarstwa domowe zatrudniające pracowników, gospodarstwa domowe produkujące wyroby i świadczące usługi na własne potrzeby	97–98
U	ORGANIZACJE I ZESPOŁY EKSTERYTORIALNE	
U99	Organizacje i zespoły eksterytorialne	99

Źródło: Malecki (2012a): 30–33.



Lista podatków związanych ze środowiskiem obowiązujących w Polsce, przyjęta przez GUS do celów sprawozdawczych wynikających z nowych regulacji prawnych Unii Europejskiej, została wypracowana w oparciu o dotychczasowe badania naukowe z tego zakresu (m.in. Małecki 2012b; Bartniczak, Ptak 2011), opracowania i interpretacje Eurostatu<sup>2</sup>, jak również opinie powołanej przez Prezesa GUS specjalnej Grupy Zadaniowej ds. Rachunków Środowiskowych. Ostateczny skład listy, w oparciu o którą tworzone będą dane sprawozdawcze, zaprezentowano w tab. 2. Jak widać, lista ta zawiera 22 pozycje. Ich krótka charakterystyka przedstawia się następująco<sup>3</sup>.

Do produktów szkodliwych dla środowiska i objętych podatkiem akcyzowym zalicza się wszelkiego rodzaju paliwa przeznaczone do celów opałowych lub napędowych, w tym także gaz LPG, jak również energię elektryczną i samochody osobowe. Stawki akcyzy są zróżnicowane, a ich wysokość uwzględnia stopień oddziaływania na środowisko. Obowiązanymi do uiszczania akcyzy na wymienione produkty są wszystkie podmioty, które dokonują czynności podlegających opodatkowaniu tym podatkiem. Podatek akcyzowy stanowi dochód budżetu państwa. Natomiast organami podatkowymi właściwymi w zakresie tego podatku są urzędy celne i izby celne. Podatnicy są zobowiązani do wpłacania należności z tytułu akcyzy na rachunek bankowy właściwej terytorialnie izby celnej.

Opłaty celne na importowane produkty szkodliwe dla środowiska dotyczą dwóch grup. Pierwsza obejmuje paliwa mineralne, oleje mineralne i produkty ich destylacji, substancje bitumiczne, woski mineralne, zaś druga – pojazdy, statki powietrzne, jednostki pływające i współdziałające urządzenia transportowe. Opłaty celne nakładane na wymienione produkty uiszczane są na rzecz budżetu państwa przez podmioty dokonujące transakcji zagranicznej w postaci importu. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie należności celnych są urzędy celne i izby celne.

Opłaty rejestracyjne oraz ewidencyjne pobierane są przy rejestracji pojazdów. W skład opłat rejestracyjnych wchodzi opłaty za wydanie dowodu rejestracyjnego, pozwolenia czasowego i tablic rejestracyjnych. Ponadto, przy rejestracji samochodu pobierana jest jeszcze opłata ewidencyjna za wydanie dowodu rejestracyjnego, pozwolenia czasowego, zalegalizowanych tablic rejestracyjnych i nalepki kontrolnej. Wszystkie opłaty rejestracyjne i ewidencyjne pojazdów pobierane są przez właściwy terytorialnie urząd powiatowy.

Opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają samochody ciężarowe, ciągniki siodłowe i balastowe, przyczepy i naczepy oraz autobusy. W ramach tych grup występuje zróżnicowanie stawek podatku, głównie w zależności od wielkości pojazdu, ale i niekiedy dodatkowo (stawki określają samodzielnie gminy) – od oddziaływania na środowisko. Podatek od środków transportowych zobowiązani są uiszczać właściciele środków transportowych (osoby fizyczne i prawne). Należność z tytułu tego podatku przekazywana jest na rachunek bankowy właściwego terytorialnie urzędu gminy.

<sup>2</sup> Przekazane także w trakcie szkoleń i konsultacji pracowników GUS.

<sup>3</sup> Niektóre z tych pozycji zostały opisane łącznie.

Tabela 2

Lista obowiązujących w Polsce podatków związanych ze środowiskiem przyjęta przez GUS na potrzeby sprawozdawczości Eurostatu

Podatek związany ze środowiskiem	Przyporządkowanie do grupy rodzajowej <sup>a</sup>
Akcyza na paliwa przeznaczone do celów opałowych	E
Akcyza na paliwa przeznaczone do celów napędowych	E
Akcyza na gaz LPG	E
Akcyza na energię elektryczną	E
Akcyza na samochody osobowe	T
Akcyza na oleje smarowe	P
Opłaty celne na importowane: paliwa mineralne, oleje mineralne i produkty ich destylacji, substancje bitumiczne, woski mineralne	E
Opłaty celne na importowane: pojazdy, statki powietrzne, jednostki pływające oraz współdziałające urządzenia transportowe	T
Opłaty rejestracyjne i ewidencyjne pojazdów	T
Podatek od środków transportowych	T
Opłaty za odprowadzanie ścieków	P
Opłaty za emisję gazów i pyłów	P
Opłaty produktowe za opakowania	P
Opłaty produktowe za oleje smarowe	P
Opłaty produktowe za opony	P
Opłaty produktowe za baterie i akumulatory	P
Opłaty za zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny	P
Opłaty za usuwanie drzew i krzewów	R
Opłaty za brak sieci zbierania wyeksploatowanych pojazdów	T
Opłaty za substancje zubożające warstwę ozonową	P
Opłaty zastępcze za niewykupienie wymaganej ilości energii odnawialnej	E
Opłata paliwowa	T

<sup>a</sup>E – energia; T – transport; P – zanieczyszczenia (ang. *pollution*), R – zasoby (ang. *resources*).

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Malecki (2013): 13–14.

Opłaty za odprowadzanie ścieków do wód i ziemi stanowią jeden z czterech rodzajów opłat za korzystanie ze środowiska, obok opłat za: pobór wody podziemnej i powierzchniowej, emisję gazów i pyłów oraz składowanie odpadów<sup>4</sup>.

<sup>4</sup> Opłata za składowanie odpadów nie zalicza się – zgodnie z metodologią Eurostatu – do podatków powiązanych ze środowiskiem.

Oplaty za korzystanie ze środowiska mają obowiązek ponosić wszystkie podmioty (głównie gospodarcze), które wykorzystują zasoby środowiskowe do celów prowadzonej działalności produkcyjnej oraz aktywności pozaprodukcyjnej. Podmioty te mają we własnym zakresie dokonać naliczenia należnej opłaty i przekazania jej na konto bankowe właściwego urzędu marszałkowskiego. Ostatecznymi adresatami środków z opłat za korzystanie ze środowiska są – w odpowiedniej proporcji – Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz budżety powiatów i gmin<sup>5</sup>.

Do ścieków objętych opłatami za odprowadzanie do wód i ziemi zalicza się: wody zużyte na cele gospodarcze lub bytowe, ciekłe odchody zwierzęce, wody opadowe lub roztopowe, wody odciekowe ze składowisk odpadów, wykorzystane solanki, wody lecznicze i termalne, wody pochodzące z odwodnienia zakładów górniczych oraz ścieki odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb i innych organizmów wodnych. Ustalanie wysokości opłat za odprowadzanie ścieków jest skomplikowane i zależy od rodzaju substancji zawartych w ściekach i ich ilości, od rodzaju ścieków, a w przypadku wód chłodniczych – od temperatury. Opłaty za zrzut ścieków skalkulowane są głównie w odniesieniu do czterech wskaźników charakteryzujących substancje zawarte w ściekach, tj. pięciodobowe biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT5), chemiczne zapotrzebowanie na tlen (ChZT), zawiesina ogólna oraz suma chlorków i siarczanów.

Opłaty za emisję gazów i pyłów objęte są analogiczną procedurą co do obowiązku ich uiszczenia, naliczania i przekazywania, jak pozostałe opłaty za korzystanie ze środowiska. Opłatami tymi objętych jest 67 substancji lotnych. Wysokość opłaty zależy od ilości i rodzaju wprowadzanych do powietrza substancji tego typu. Stawki opłat są uzależnione od stopnia oddziaływania na środowisko. Opłaty związane z emisją gazów i pyłów do powietrza pobierane są także wówczas, gdy nie ma możliwości ustalenia wprost ich rodzaju oraz ilości. Dotyczy to spalania różnego rodzaju paliw w mniejszych kotłach (o mocy cieplnej do 5 MW) oraz spalania paliw w silnikach spalinowych, jak również przeladunku benzyn silnikowych oraz chowu i hodowli drobiu.

Obowiązujący w Polsce system opłat produktowych (za opakowania, baterie i akumulatory, oleje smarowe, opony) polega na ścisłym powiązaniu z obowiązkiem odzysku i recyklingu, a także zbiórki niektórych odpadów. Przedsiębiorcy wprowadzający na polski rynek produkty w opakowaniach (z tworzyw sztucznych, aluminium, stali, papieru i tektury, szkła i drewna) oraz wybrane szkodliwe dla środowiska produkty (baterie i akumulatory, oleje smarowe, opony) mają obowiązek zrealizowania w ciągu roku określonych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych (pochodzących z opakowań produktów) oraz użytkowych (pochodzących ze skonsumowanych produktów). W przypadku

<sup>5</sup> Do końca 2009 r. powiatowe i gminne fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

niezrealizowania bądź zrealizowania tylko w części tego obowiązku zachodzi konieczność uiszczenia opłaty produktowej. Przedsiębiorcy samodzielnie określają należną opłatę produktową i przekazują ją na konto właściwego terytorialnie urzędu marszałkowskiego. Ostatecznym adresatem środków pieniężnych z opłat produktowych jest niemal w całości Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Opłaty produktowe za sprzęt elektryczny i elektroniczny podlegają niemal identycznym regułom, co opłaty produktowe za opakowania, baterie i akumulatory, oleje smarowe oraz opony. Występują jedynie dwie różnice. W przypadku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obok odzysku i recyklingu obowiązują dodatkowo poziomy zbierania odpadów. Ponadto środki z opłat produktowych za sprzęt elektryczny i elektroniczny przedsiębiorcy przekazują do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, ale za pośrednictwem wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej<sup>6</sup>.

Opłaty za usuwanie drzew i krzewów zobowiązani są ponosić wszyscy posiadacze nieruchomości wycinający z nich drzewa lub krzewy. Stawki opłat są zróżnicowane w zależności od rodzaju drzewa i grubości pnia. Opłaty nalicza na ogół wójt, burmistrz albo prezydent miasta jako organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów, a nie sam posiadacz nieruchomości. Występuje jednak szereg zwolnień z obowiązku uiszczania opłat za usuwanie drzew i krzewów. Wpłaty dokonuje się na konto właściwego terytorialnie urzędu gminy<sup>7</sup>.

Opłaty za brak sieci zbierania wyeksploatowanych pojazdów nakładane są głównie na podmioty gospodarcze (producenci, importerzy) wprowadzające pojazdy samochodowe na rynek polski. W przypadku, gdy liczba tych pojazdów wynosi co najmniej tysiąc na rok, wspomniane podmioty są zobowiązane do zapewnienia tzw. sieci zbiórki wyeksploatowanych pojazdów. Podmioty niezapewniające sieci zbiórki zmuszone są ponieść taką opłatę. Obowiązek ten dotyczy także osób fizycznych sprowadzających pojazdy samochodowe z zagranicy na własne potrzeby. Środki z opłat za brak sieci zbierania wyeksploatowanych pojazdów stanowią w całości przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Opłaty za substancje zubożające warstwę ozonową ponoszą podmioty wprowadzające je po raz pierwszy do obrotu na terytorium Polski. Odnosi się to generalnie do dwóch grup substancji, tj. wodorochlorofluorowęglowodorów (HCFC) oraz chlorofluorowęglowodorów (CFC). Podmioty zobowiązane do wniesienia tej opłaty obliczają jej wysokość i wpłacają należne środki na konto właściwego

---

<sup>6</sup> Pewne zmiany w tym względzie wprowadziła ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, Dz. U. z 2009 r., nr 79, poz. 666.

<sup>7</sup> Do końca 2009 r. na konto gminnego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

urzędu marszałkowskiego. Wpływy pochodzące z opłat za substancje zubożające warstwę ozonową przekazywane są prawie w całości na konto Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Opłaty zastępcze za niewykupienie wymaganej ilości energii odnawialnej wiążą się z koniecznością zapewnienia określonego udziału energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach w jej krajowym zużyciu. Obowiązek uiszczenia opłaty zastępczej ponoszą – w określonych przypadkach – przedsiębiorstwa zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej i jej obrotem. Dotyczy to sytuacji, gdy nie uzyskają one i nie przedstawią do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (URE) tzw. świadectwa pochodzenia, będącego potwierdzeniem wytworzenia energii w odnawialnym źródle. Opłaty zastępcze za niewykupienie wymaganej ilości energii odnawialnej stanowią w całości dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Opłatą paliwową objęte jest wprowadzanie na rynek krajowy paliw silnikowych oraz gazu, wykorzystywanych do napędu pojazdów, a obowiązek jej zapłaty ciąży zarówno na producentach i importerach paliw silnikowych lub gazu, jak i na podmiotach dokonującym nabycia wewnątrzspółnotowego. Środki pochodzące z opłaty paliwowej stanowią w 80% przychód Krajowego Funduszu Drogowego z przeznaczeniem na budowę, remonty oraz utrzymanie dróg i autostrad. Natomiast pozostała jej część przekazywana jest do Funduszu Kolejowego.

Należy dodać, iż ustalona lista podatków związanych ze środowiskiem jest w pewnej części rozbieżna z wynikami badań naukowych w tym zakresie. Jest to po części zrozumiałe – wiadomo, że występuje szereg trudności, a nawet kontrowersji przy definiowaniu i opisywaniu ich istoty, a także określaniu, co jest podatkiem ekologicznym, a co opłatą tego rodzaju. Szczególnie wiele wątpliwości budzi przypisanie tym instrumentom charakteru „proekologiczności”, co decyduje o zaliczeniu ich do grupy podatków (opłat) ekologicznych. Rodzi się bowiem pytanie, czy przedmiot danego podatku ma związek z uciążliwością dla środowiska. A jeśli tak, to jaki jest stopień tego powiązania? W ślad za tym powstaje też inne pytanie: czy dany podatek należy uznać za ekologiczny czy nie? Dobrym przykładem może tu być stosowany w wielu krajach podatek pobierany przy rejestracji samochodów (Małecki 2012b: 35–36).

Lista podatków związanych ze środowiskiem zaprezentowana w tab. 2 zawiera w sobie opłaty celne na towary szczególnie szkodliwe dla środowiska (głównie w fazie użytkowania). Są to: pojazdy, statki powietrzne, jednostki pływające i inne urządzenia transportowe oraz paliwa mineralne, oleje mineralne, produkty ich destylacji i substancje pochodne. Tymczasem w dotychczasowych badaniach opłat celnych nie wymieniało się w ogóle w grupie opłat ekologicznych. Natomiast

opłaty rejestracyjne i ewidencyjne pojazdów oraz opłata paliwowa były jedynie wspomniane jako możliwe do zakwalifikowania do grupy opłat ekologicznych (Malecki 2012b: 157). Z drugiej strony lista przyjęta przez GUS na potrzeby sprawozdawczości Eurostatu nie zawiera stosunkowo wielu obciążeń finansowych uznawanych za podatki bądź opłaty ekologiczne i wymienianych w literaturze naukowej. Są to:

- podatek rolny,
- podatek leśny,
- opłaty za pobór wód podziemnych i powierzchniowych,
- opłaty za składowanie odpadów,
- opłaty za działalność górnictw (koncesyjne i eksploatacyjne),
- opłaty i należności z tytułu użytkowania obiektów i obszarów związanych z gospodarką wodną (należności za korzystanie ze śródlądowych dróg wodnych oraz urządzeń wodnych, opłaty za oddanie w użytkowanie niektórych gruntów pokrytych wodami, opłaty za oddanie w użytkowanie obwodów rybackich, opłaty za udostępnianie danych z katastru wodnego),
- opłaty z tytułu handlu uprawnieniami do emisji,
- opłaty z tytułu składania wniosków o pozwolenie zintegrowane,
- należności i opłaty za wyłączenie gruntów rolnych z produkcji,
- należności i opłaty za wyłączenie gruntów leśnych z produkcji,
- odpis od wartości sprzedaży drewna,
- opłaty podwyższone i dodatkowe.

W szczególności poważne wątpliwości budzi nieuwzględnienie na liście przyjętej przez GUS na potrzeby sprawozdawczości Eurostatu obowiązujących w Polsce podatków związanych ze środowiskiem: opłat za umieszczane odpadów na składowisku, opłat za pobór wód, jak również opłat za działalność górnictw. Pomimo jednoznacznej interpretacji Eurostatu, w myśl której obciążeń finansowych związanych z gospodarowaniem powierzchnią ziemi nie powinno się zaliczać do podatków związanych ze środowiskiem, wydaje się, że obowiązujące w Polsce opłaty za umieszczanie odpadów na składowisku (składowanie odpadów) są ewidentnie opłatami ekologicznymi, a więc mieszczą się w szeroko rozumianej definicji „podatków związanych ze środowiskiem”. Stanowią one bowiem odpłatność za wprowadzanie zanieczyszczeń do zasobów środowiska (jakim jest także powierzchnia ziemi), a więc oddziałują w sposób negatywny na to środowisko, tak samo jak niepominięte na liście opłaty za emisję gazów i pyłów, stanowiące odpłatność za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza. Także nieujęte na tej liście opłaty za pobór wód stanowią odpłatność za wykorzystywanie na dużą skalę zasobów naturalnych (jakimi są również zasoby wodne), co negatywnie wpływa na środowisko. Opłaty za działalność górnictw (eksploatacyjne i koncesyjne) natomiast stanowią, zgodnie z interpretacją Eurostatu, swoistą rentę zasobową (jeżeli właścicielem jest w danych warunkach podmiot publiczny za-

miast prywatnego), stąd też według takiej wykładni nie powinno się ich zaliczać do podatków związanych ze środowiskiem. Interpretacja ta stoi jednak w sprzeczności z przyjętą definicją, w myśl której za podatek związany ze środowiskiem uważa się opłatę, dla której podstawą obciążenia (opodatkowania) jest jednostka fizyczna czegoś, co ma udowodniony określony negatywny wpływ na środowisko. Negatywne oddziaływanie na środowisko działalności górniczej jest bowiem bezsprzeczne.

Pozostałe pominięte przez GUS podatki i opłaty ekologiczne nie budzą tak dużych wątpliwości, bądź też ich pominięcie jest świadome – jak w przypadku opłat podwyższonych i dodatkowych. Uzyskanie bowiem informacji co do wielkości pochodzących z nich wpływów jest dość trudne, a poza tym wielkości te nie są znaczne.

Stosunkowo prostym zadaniem było przyporządkowanie poszczególnych (wymienionych w tab. 2) podatków związanych ze środowiskiem do wyszczególnionych grup rodzajowych: energia, transport, zanieczyszczenia środowiska, zasoby naturalne. Przyporządkowanie to wynika wprost z charakteru (rodzaju) podstawy obciążenia (opodatkowania) danego podatku czy też opłaty. Wspomnianego przyporządkowania dokonano, uwzględniając opisane wcześniej uwarunkowania, które dotyczyły niejednoznaczności odniesienia do danej grupy rodzajowej, czy też pewnych, narzuconych przez Eurostat, ogólnych reguł w tym zakresie. Zostało to zaprezentowane w tej samej tab. 2.

Natomiast najtrudniejszym do rozstrzygnięcia problemem jest przyporządkowanie zidentyfikowanych podatków związanych ze środowiskiem do wydzielonych grup zgodnie z NACE Rev. 2 w układzie A\*64. Precyzyjne ustalenie takiego przyporządkowania wymagałoby szczegółowych badań, co byłoby bardzo pracochłonne, a zatem – nieuzasadnione. Na podstawie własnych analiz i przemysłów, jak też konsultacji z ekspertami, dokonano takiego przyporządkowania, mając na uwadze, że niektóre przedstawione propozycje mogą być uznane za dyskusyjne. W kilku wątpliwych przypadkach, to jest w odniesieniu do określonych grup (NACE Rev. 2 w układzie A\*64), w których wystąpienie poszczególnych rodzajów podatków związanych ze środowiskiem jest tylko możliwe, kierowano się wielkością spodziewanych środków pieniężnych z nich pochodzących (bazując na danych z lat poprzednich). Pominięto zatem te grupy, w ramach których podatki związane ze środowiskiem mogą nie być w ogóle uiszczane, bądź też skala tego jest niewielka. Ostateczne przyporządkowanie obowiązujących w Polsce zidentyfikowanych podatków związanych ze środowiskiem do wydzielonych grup zgodnie z NACE Rev. 2 w układzie A\*64 zostało przedstawione w tab. 3. Łatwo dostrzec, że większość z podatków tego rodzaju jest ponoszonych przez podmioty zaliczone do wszystkich wydzielonych grup działalności gospodarczych.

Tabela 3

Przyporządkowanie zidentyfikowanych podatków związanych ze środowiskiem  
do grup NACE Rev. 2 w układzie A\*64

Rodzaj podatku związanego ze środowiskiem	Przyporządkowanie do grup NACE Rev. 2 w układzie A*64
Akcyza na paliwa przeznaczone do celów opałowych	wszystkie grupy
Akcyza na paliwa przeznaczone do celów napędowych	wszystkie grupy
Akcyza na gaz LPG	wszystkie grupy
Akcyza na energię elektryczną	wszystkie grupy
Akcyza na samochody osobowe	wszystkie grupy
Akcyza na oleje smarowe	wszystkie grupy
Oplaty celne na importowane: paliwa mineralne oleje mineralne i produkty ich destylacji substancje bitumiczne woski mineralne	B, C19, C23, C24, D35
Oplaty celne na importowane: pojazdy statki powietrzne jednostki pływające oraz współdziałające urządzenia transportowe	wszystkie grupy
Oplaty rejestracyjne i ewidencyjne pojazdów	wszystkie grupy
Podatek od środków transportowych	A01, A02, A03, B, C10–12, C13–15, C16, C17, C18, C19, C20, C21, C22, C23, C24, C25, C26, C27, C28, C29, C30, C31–32, C33, D35, E36, E37–39, F41–43, G45, G46, G47, H49, H50, H51, H52, H53, I55–56, J58, J59–60, J61, N79, N80–82, O84
Oplaty za odprowadzanie ścieków	A01, B, C10–12, C13–15, C16, C17, C19, C20, C21, C22, C23, C24, D35, E37–39
Oplaty za emisję gazów i pyłów	wszystkie grupy
Oplaty produktowe za opakowania	wszystkie grupy
Oplaty produktowe za oleje smarowe	wszystkie grupy
Oplaty produktowe za opony	wszystkie grupy
Oplaty produktowe za baterie i akumulatory	wszystkie grupy
Oplaty produktowe za sprzęt elektryczny i elektroniczny	wszystkie grupy
Oplaty za usuwanie drzew i krzewów	wszystkie grupy
Oplaty za brak sieci zbierania wyeksploatowanych pojazdów	wszystkie grupy
Oplaty za substancje zubożające warstwę ozonową	C27, C28, D35
Oplaty zastępcze za niewykupienie wymaganej ilości energii odnawialnej	D35, G46
Oplata paliwowa	B, C19, C23, D35

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Malecki (2012a): 35–36.



#### 4. PODSUMOWANIE

Unia Europejska kieruje do krajów członkowskich, za pośrednictwem Eurostatu, nowe wymagania co do jednolitego ujmowania obowiązujących w tych krajach podatków i opłat ekologicznych jako „podatków związanych ze środowiskiem” oraz tworzenia jednolitej sprawozdawczości statystycznej w tym zakresie. Zadania te implikują szereg problemów metodycznych dotyczących identyfikowania jako „podatków związanych ze środowiskiem” różnych występujących w Polsce opłat i podatków ekologicznych, jak również tworzenia procesu przygotowywania danych sprawozdawczych w wymaganych przez Eurostat układach. W tym drugim przypadku następuje konieczność przyporządkowania poszczególnych zidentyfikowanych podatków związanych ze środowiskiem do jednej z czterech grup rodzajowych: energia, transport, zanieczyszczenia środowiska i zasoby naturalne, a następnie ich odniesienia do wydzielonych grup działalności gospodarczej według obowiązującej w Unii Europejskiej klasyfikacji NACE Rev. 2.

W artykule dokonano identyfikacji licznych obowiązujących w Polsce opłat i podatków ekologicznych jako „podatków związanych ze środowiskiem”, zgodnie z definicją Eurostatu (tab. 2). Warto zwrócić uwagę, że jest to w pewnej części rozbieżne z dotychczasowymi ustaleniami badawczymi w tym zakresie. Dokonano także zaklasyfikowania zidentyfikowanych podatków do wyszczególnionych grup rodzajowych (tab. 2). Ponadto, podjęto trudną próbę ich przyporządkowania do wydzielonych grup działalności gospodarczej (tab. 3). Zaprezentowany materiał może być pomocny dla GUS przy tworzeniu całego procesu przygotowywania na potrzeby Eurostatu danych sprawozdawczych dotyczących obowiązujących w Polsce podatków związanych ze środowiskiem, co jest wymagane w świetle nowych regulacji prawnych Unii Europejskiej.

#### BIBLIOGRAFIA

- Bartniczak B., Ptak M. (2011), *Oplaty i podatki ekologiczne. Teoria i praktyka*, Wrocław. *Environmental Taxes. A Statistical Guide. 2013 edition* (2013), Eurostat/European Union.
- Małecki P. P. (2012a), *Opracowanie metodologii rachunku podatków związanych ze środowiskiem w zakresie alokacji wielkości zagregowanych w podziale na grupy podatków i rodzajów działalności według NACE Rev. 2*, projekt finansowany ze środków Unii Europejskiej (w 70%) na podstawie umowy o dotację podpisanej pomiędzy Komisją Europejską/Eurostatem a Głównym Urzędem Statystycznym.
- Małecki P. P. (2012b), *System opłat i podatków ekologicznych w Polsce na tle rozwiązań w krajach OECD*, Kraków.
- Małecki P. P. (2013), *Ocena metodologii alokacji kwot podatków i opłat związanych ze środowiskiem w ramach modułu rachunków podatków związanych ze środowiskiem dla europejskich rachunków ekonomicznych środowiska*, projekt finansowany ze środków Unii Europejskiej (w 70%) na podstawie umowy o dotację podpisanej pomiędzy Komisją Europejską/Eurostatem a Głównym Urzędem Statystycznym.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 691/2011 z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska, Dz. Urz. L 192 z 22.07.2011.

*Taxation, Innovation and the Environment* (2010), OECD, <http://www.oecd.org/env/tools-evaluation/taxationinnovationandtheenvironment.htm> (dostęp: 10.09.2014).

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, Dz. U z 2009 r., nr 79, poz. 666.

*Piotr P. Malecki*

**THE MAIN METHODOLOGICAL ELEMENTS OF DATA REPORTING PREPARATION  
PROCESS ON ENVIRONMENTALLY RELATED TAXES IN LIGHT  
OF THE NEW EUROPEAN UNION LEGAL FRAMEWORK**

**Abstract.** The paper covers methodical problems with the process of preparation of reporting data referring to environmentally related taxes being in force in Poland. The need to create this reporting process is due to the new European Union regulations, which impose on Member States the obligation to communicate accurately prepared data to Eurostat. In this paper the author tries to resolve certain methodological dilemmas in this respect. First of all it was necessary to determine a list of environmentally related taxes being in force in Poland, in accordance with the definition of Eurostat. Other methodological problems, taken in the article relate to the allocation of identified environmentally related taxes into one of four generic groups (energy, transport, pollution and natural resources), and then referencing them to the groups of economic activities in the EU (in accordance with the classification NACE Rev. 2). Such classification is required by the new EU regulations. In the article the author also analyzes the existing definition of ecological taxes (and fees) defined uniformly as “environmentally related taxes” in light of the latest interpretation of the Eurostat. The paper also presents legal conditions relating to the whole process of creating statistical reporting of these taxes.

**Keywords:** statistical reporting, environmentally related taxes, legal regulations, European Union.